МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ
ГО “ВСЕУКРАЇНСЬКА АСАМБЛЕЯ ДОКТОРІВ НАУК
З ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ”
МІЖНАРОДНА КАДРОВА АКАДЕМІЯ
UNIVERSIDAD CENTRAL DEL ECUADOR
UNIVERSIDAD TECNOLOGICA ISRAEL (REPÚBLICA DE ECUADOR)
“ANANIA SHIRAKATSI” UNIVERSITY OF INTERNATIONAL RELATION (ARMENIA)

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 8

Матеріали

Міжнародної науково-практичної конференції
присвяченої 30-річчю МАУП

“Актуальні проблеми модернізації
недержавного сектору освіти в Україні
у контексті світових тенденцій і національної практики”

м. Київ, МАУП, 11 квітня 2019 р.

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2019

ББК 63.3(4УКР)я43
С76

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом (протокол № 3 від 27.03.19)

Редакційна колегія:
М. Н. Курко (голова), д-р юрид. наук, проф.;
Є. О. Романенко (заступник голови), д-р наук з держ. упр., проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
М. Ф. Головатий, д-р політ. наук, проф.;
А. М. Кислий, д-р юрид. наук., проф.;
О. Л. Фещенко, канд. екон. наук, доц.;
Л. В. Янюк (виконавчий редактор)

Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП "Видавничий дім "Персонал", 2008 —

С76 Вип. 8: Матеріали Міжнар. наук. конф. "Актуальні проблеми модернізації недержавного сектору освіти в Україні у контексті світових тенденцій і націо нальної практики", 11 квітня 2019 р. / редкол. : М. Н. Курко (голова) [та ін.]. — 2019. — 460 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези учасників науково-практичних конференцій з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модернізації України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модернізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

© Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП), 2019
© ДП "Видавничий дім "Персонал", 2019

Гордієнко М. Г.
Політична освіта як чинник національно-демократичних перетворень *312*

Тьорло В. О., Мірошниченко В. В.
Удосконалення екологічної підготовки фахівців економічних спеціальностей у недержавних навчальних закладах України *315*

Близнюк А. С.
Застосування в освітніх програмах маркетингових інструментів рекреаційної сфери *318*

Парандій В. О.
Формування патріотизму в процесі вивчення Історії України у закладі вищої освіти *319*

Колпаков В. М.
Человек в системе модернизации *321*

Дорошенко Л. С., Грабовська М. Д.
Використання інформаційних технологій у документаційному забезпеченні навчального закладу *324*

Кабанцева А. В.
Європейські виклики інноваційної освіти в Україні *326*

Ткачук А. І., Мкртчян Р. С.
Українська історична освіта в контексті євроінтеграційних процесів *330*

Ксенжук Н. І.
Мережеве навчання та компетентнісний підхід в національній системі вищої освіти *333*

Чорна К. П.
Особливості державного управління на українських теренах після жовтневого перевороту та напередодні завершення Першої світової війни *335*

Коцюк В. Д., Коцюк Н. В.
Особливості використання рекреаційного потенціалу урбанізованих територій *338*

Юсеф Н.
Перспективы развития экономического сотрудничества между Украиной и арабскими странами *341*

Федоров О. В.
Недержавна вища школа країн центральної і східної Європи як соціокультурне новоутворення *344*

Ахекян А. М., Шульжик Ю. О.
Проблеми розвитку недержавних вищих навчальних закладів в Україні *347*

Пугач В. Г.
Вища освіта в контексті викликів "плинної сучасності": З. Бауман про кризу сучасного університету *352*

Погорєлова І. С.
Інноваційні технології у підготовці висококваліфікованих фахівців: проектне навчання *354*

В. О. ПАРАНДІЙ
канд. іст. наук, доц. Хмельницький економіко-правовий коледж МАУП

ФОРМУВАННЯ ПАТРІОТИЗМУ В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ У ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Історія — одна з небагатьох наук, що формують інтерес студентів до духовної й культурної спадщини Батьківщини, що залучають їх до загальнолюдських цінностей, до осмислення суті патріотизму. При цьому, в останні роки, з урахуванням соціально-політичних умов України, що змінилися, студент стає не тільки об'єктом педагогічного впливу, але й суб'єктом пошуку відповідей на складні питання історії й сучасності. Надати допомогу в цьому пошуку може історичний досвід, накопичений попередніми поколіннями.

Особливий інтерес викликають філософські й історичні дослідження, присвячені питанням формування патріотичної свідомості, а також навичок у проведенні виховних заходів патріотичної спрямованості у студентському середовищі. [1]

У численних дослідженнях, що узагальнюють вітчизняний досвід патріотичного виховання, як правило, відсутні критичні аспекти. Це — одна з характерних рис соціоцентричного підходу.

Навчання, виховання й розвиток молодої людини в складному контексті міжнаціональних відносин повинні бути орієнтовані на об'єктивне наукове розуміння всіх складових патріотизму, перейняті гуманістичною ідеєю, спрямованої на повагу до людей поза залежністю від їхньої етнічної приналежності й віросповідання. Історія надає для цього широкі можливості.

Досвід й уроки історії служать і цілям освоєння сьогодення й прогнозування майбутнього. Викладання історичних дисциплін дозволяє зробити історичний досвід надбанням молоді. Історія завжди моральна, тому що, осягаючи історичну подію, дію, ми робимо своєрідний моральний вирок з погляду сучасної моральності.

Історичне виховання носить двоєдиний характер. По-перше воно будить в душі молодої людини любов до історії, і в першу чергу вітчизняної. По-друге, домагається моральної орієнтації, може бути навіть неусвідомленим.

Сучасним суспільством формуються ціннісні відносини. Актуалізація тих або інших подій історії залежить від "соціального замовлення". Крім цього диференціація цінностей дуже велика: загальнолюдські, державні, етнічні, групові, особисті. Звідси виникає вибірковий інтерес до історичних фактів, подій, цілих епох.

У ході занять доцільно використати діалогічну й проблемну форми подачі матеріалу, що створюють умови для включення "протиріччя" у процесі навчання. Саме протиріччя спонукує людину до міркування, будить інтерес до пошуку відповіді. Проблемне навчання в ході викладання історії можна вважати не приватним дидактичним прийомом, а його органічною основою.

Включення реального діалогу можливо, але як свідчить власний досвід, лише в тому випадку, коли зміст навчального предмета пов'язаний з ходом суспільно-історичного процесу, з реальним станом взаємозалежних проблем — "патріотизм — націоналізм". Адже, все те, що відбувається з нами сьогодні, уже завтра стане історією [2].

Насущною проблемою в педагогічній практиці залишається гіперболізація вербальних засобів навчання й виховання. Більш активне використання засобів наоч-

ності, технології, самостійного наукового пошуку, діяльної участі дозволяє робити інтелектуальний й емоційний прорив у сферу створення нових уявлень у свідомості студентів. Саме ці аспекти створюють надійний сплав знання й внутрішньої переконаності.

Слід також зазначити бажання здобувачів вищої освіти знати особливості історичного розвитку своєї малої Батьківщини. За бажанням студентів і викладачів у ході факультативів та спецкурсів можна приділити більше уваги на вивченні історії свого регіону, області, міста, району.

Сама історія підказує, яким чином можна й потрібно будувати формування патріотичної особистості. Слід звернути увагу на те, що такі компоненти патріотизму як любов до своєї Батьківщини й народу, його культурі й традиціям, готовність до їхнього захисту складається, як правило несвідомо в процесі соціалізації дитини, підлітка, як почуття компліментарності до всього "свого", як побоювання втратити це знайоме, близьке, рідне. "Любов до власного блага породжує у нас любов до Батьківщини, — писав М. М. Карамзін, — а особисте самолюбство — гордість народну, котра служить опорою патріотизму".

З діяльності розвивається здатність критичного сприйняття вітчизняного буття. Але тут діяльність іншого порядку, вона припускає серйозну роботу духу, рефлексію, високий освітній і культурний рівень. Тільки тоді критика зі сфери негативних емоцій переходить у сферу свідомості й знаходить конструктивність.

Одна зі сторін загальності історичного досвіду полягає в тому, що все, що відбувається в природі й суспільстві, стає історією. І якщо це явище, подія має цінність і значення для людей — ним можна скористатися, актуалізувати історичне знання. Постановка людини на вершину піраміди цінностей, вимагає усвідомлення негативних сторін даного досвіду й нагромадження нового досвіду гуманістичної спрямованості.

У цілому, накопичений досвід патріотичного виховання є значною базою для реалізації принципу історизму у формуванні патріотичної свідомості молоді.

Вивчення історичного досвіду дозволяє також уникнути повторення помилок а методах формування патріотизму, виховувати у молодих патріотів, насамперед моральні якості, особисту переконаність, справжню любов до народу і Батьківщини.

Джерела

1. Попенко Я. Українська ментальність та патріотичне виховання молоді як чинники розбудови незалежної Української держави // Українська національна ідея: реалії та перспективи розвитку. — Львів, 2001. — Вип. 9. — С. 122–129.
2. Маркова С., Парандій В. Історія України: Навч.-метод. посіб. — К., 2007. — 266 с.: іл., [38] с. іл.